

ÓHEGY-HÍREK

ÓBUDA HEGYVIDÉKIEK EGYESÜLETÉNEK LAPJA • XXV. ÉVFOLYAM 5. SZÁM • 2020. JÚNIUS

KÖSZÖNTJÜK PEDAGÓGUSAINKAT!

„Vezesd Őket, utat ne tévessz,
S magadhoz mindig hű maradj,
Mert élen állsz és messze látszol,
Sose feledd, példa vagy.”

Nagy László

Az Óbudai II. Rákóczi Ferenc Általános iskola kedves tanítói, tanárai (oszloponként föntről kezdve): 1. Nagy Árpád igazgató, Gleichné Mészáros Edit, Bertalan Csaba, Szánáné Misuth Zsuzsanna, Pomozi-Farkas Adél, - 2. Sáringer Ágnes, Kun Petra, Dénes Gergely, Csapelényiné Csepregi Gabriella, - 3. Némedi-Varga Andrea, Kozma Zsuzsanna, Kérges Gáborné Gyöngyi, Serfőzőné Miklai Ágnes, 4. Basa István, Kádár Eszter, Győri Alexandra, Majranekné Pogány Krisztina, - 5. Mikésné Antóczi Krisztina, Kántor Ilona, Asztalos Adrienn, Gyimesi Szilvia, - 6. Szűcs Veronika, Lukácsné Farkas Gabriella, Girizd Ildikó, Szappanosné Majzik Erika, Cselényiné Hegedűs Györgyi.

Golgota karbantartása

A Kiscelli Golgota szobrainak áprilisi mohátlanítását, és kisebb fagykárok helyreállítását követően májusban megtörtént a szobrok festése. Szendrői Ferenc és Vass Melinda festő-

restaurátorok újra festették a szoborcsoportot, a Műemléki Felügyelőség 2013. évi előírásainak megfelelően.

A festést követően Szőnyi Endre, a szobrok egykori resta-

urátora, vízszázító szerrel impregnálta a kőfelületeket, melynek eredményeként az esővíz leperog a kőfelületről és nem itatódik be, ugyanakkor a még a kőben meglévő víz a melegben el tud párologni, csökkentve ezzel a későbbi fagyáskárokat.

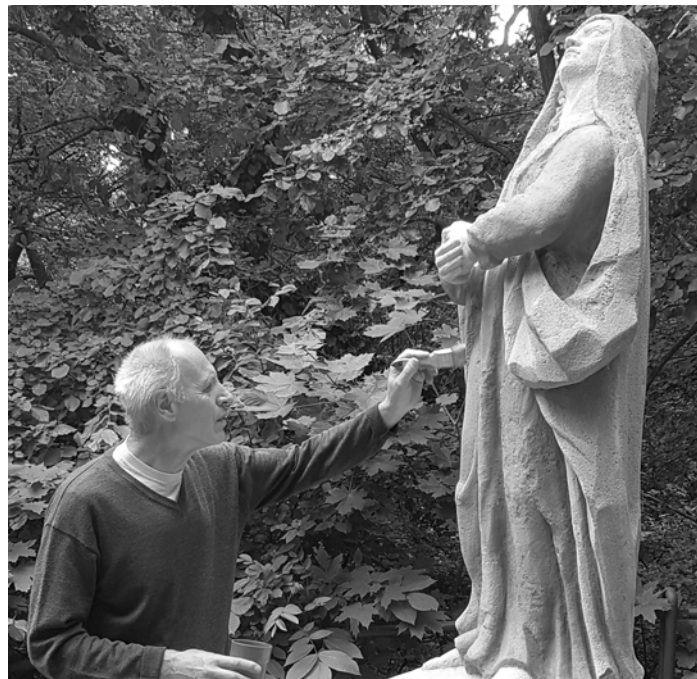
A restaurálás anyagárát az

Egyesület fedezte, a művészek által meghatározott minimális költséget néhány tagtársunk e célú adományából fedezte. Köszönjük a restaurátorok jóindulatú hozzáállását és munkáját, köszönjük az adományozók segítségét.

az Egyesület Vezetősége

Szendrői Ferenc, festőrestaurátor, a kőfelületet festi

Szőnyi Endre, szobrászrestaurátor, impregnálja a kőfelületet

Csúcs ez az érzés

A Tábor-hegy csúcsát elrondtító szemetet kerülgettük boszszankodva évtizedek óta. "Nincs a világon se jó, se rossz: a gondolkozás teszi azzá".

A koronavírus tehetetlen bezártság érzését jóra akartuk fordítani. Március közepe óta gyűjtöttük, kupacoltuk, amit egy mániákus, emberkerülő figura

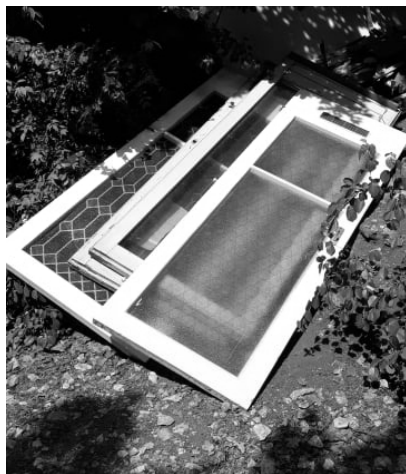
vagy 20 éve felcipelt a hegyre. A turistautaktól távoli pontokat dúlta fel. Helyenként fák tetején, mások által megközelíthetetlen magasságban, máskor tisztáson épített egyszemélyes kilátót. A Tábor-hegy csúcsán levő kis réten két méter mélyen törte fel a karsztbokorerdő felszínét. Terjedelmes gödrökbe kővel töltött

olajshordókból három egymáshoz ácsolt villanypózna meredt ki. Mindezek tetejére szánta tetőnek az eternittáblát, a forgószelek és kanapé szolgálta volna a kényelmét a magasban. Az erdészek és a tűzoltóság megelégték a természetrombolást, lebontották a faalkotmányokat, de a romok egészen mostanáig ott éktelenkedtek.

Mindkét kép ugyanott készült, 6 hét telt el köztük. Négy tömör köbméter szemetet, veszélyes

hulladékot (ajtó-, ablakkeret, epe-dás ágy, eternit, törött üveg stb.) talicskázunk, vonszoltunk ki a Pilisi Parkerő Budapesti Erdészete által megjelölt két pontra, a lelkes civil csapattal. Fiaink, barátaink, barátnőink vettek részt az akcióban. Köszönet munkájukért, és Krizsák Zoltán úrnak, a Parkerdő műszaki igazgatójának az elszállításért. Feltett szándékunk, hogy nem állunk le.

P. Zs.

A háttérben a kibányászott kövek kupaca. Felhordott ajtólapok

A tábor-hegyi civilek a már megtisztított hegyen.

Szent Iván-éji ünneplés – karantén után!

Június 24-én, szerdán, 19 órakor, a Táborhegyi Népházban

Végre-végre, nyílik a karantén és újra találkozhatunk! Erre kiváló alkalom a Szent Iván éj júniusban, ami egyébként egyesületünk nyár előtti évadzárója is volt az elmúlt években. Most azért is van nagyobb jelentősége, mert idén elmarad a 17 éve, június közepén minden évben megrendezett történelmi Óhegy Napok programunk.

Találkozásunk célja (az együttlét öröme kívül) az év legrövidebb éjszakájának megünneplése. Többféle hagyomány kötődik ehhez a naphoz. A sötétség az elmúlást, a fény pedig a megújulást jelenti. A tűzgyújtás a megtisztulást, az új-jászületést jelképezi. Júniust Magyarországon Szent Iván havának is hívják. Az év legrövidebb éjszakáján a nyári napfordulót

ünnepeljük. A régi hiedelmek szerint varázslatos éjszaka ez, amikor szinte bármi megtörténhet, a kívánságok teljesülhetnek. Világszerre örömtüzeket gyűjtanak, amelyeknek csodás erőt tulajdonítanak. A tűz a magyar néphagyományban is a tisztaság, az egészség, a szenvedély, a szerelem és az örök megújulás jelképévé vált. A nyári napfordulóra eső Keresztelő Szent János ünnepe az V. században terjedt el, s a keresztény ünnep magába olvasztotta mindazokat a hiedelmeket és rítusokat, amelyek korábban a különböző népeknél a nyári napfordulóhoz kapcsolódtak. Az észak-európai népeknél ezt az ünnepet sokkal erőteljesebben élik át és ünneplik meg, mint hazánkban. Ez érthető, hisz az északi sarkhoz közel, ezen a

napon igen rövid az éjszaka, az égbolt éppen hogy csak beszűrül. Ilyenkor sok helyen rituálisan tüzet gyújtanak, majd a bátrak átugorják, és ha sikerül, akkor ez a vállalkozók számára párra találást, jó egészséget, bőséget jelent.

Egyesületünkben már régóta hagyomány a Szent Iván éj megünneplése és ez évben különös jelentősége is van, hiszen március közepe óta zárva tartott közösségi házunk. A szabadtéri műsor alkalmával Novath Laci finom lecsót főz bográcsban, és reméljük, hogy sokan lesznek most is, akik sütit és „konty-alávalót” is hoznak ehhez a különleges estéhez! Vacsora után tüzet gyújtunk, majd átugorjuk és vidáman köszöntjük az év legrövidebb éjszakáját. S ha itthon nem

is annyira feltűnő a kései napnyugta, mégis, akik ott leszünk, elmondhatjuk, hogy az év legrövidebb éjszakájának és egy felemelő együttlétnek voltunk tanúi és részesei.

Nagyon várunk mindenkit, sok szeretettel az Egyesület Vezetőségének nevében:

Benyóné Dr. Mojszis Dóra

Kibeszélős teadélután

Június 13-án, szombaton, 16 órakor, a Táborhegyi Népházban

Eddig csak falaknak mesélhettél, mosdóban énekelhettél, csak a borosüveggel koccsinthattál, de ennek most vége. „Ne Maradj Otthon!” Gyere el a Házba, asztal köré ülünk, ki-

beszéljük örömeinket, gondjainkat, vagy épp szórakoztatjuk egymást történeteinkkel, vagy kedvelt verseinkkel. Mindet el lehet mondani, amit el lehet mondani.

Leülünk a házban, vagy jó idő esetén a kertben, egymástól két karnyújtásnyira, a sütitől és az italtól - ha hoztok - egy karnyújtásnyira. Mivel maszkot kell viselnünk, meghirdetjük a MASZK versenyt is. Győz a legötletesebb, a legszebb, és mindenki a zsűri tagja lesz. Gyertek, ne maradjatok otthon!

az Egyesület Vezetősége

Köszönet a segítségért

A járvány-adta vészhelyzetben hozott óvintézkedések szerencsénkre lazulnak. Itt az Idő, hogy megköszönjük azok munkáját, akik a Hegyvidéken kisegítették az ön-karanténba szorult hegyieket, akik élelmiszert, gyógyszert, vagy épp meleg ételt szállítottak lakásukra.

Köszönjük Várkonyi Bea segít-

ségét, aki az Egyesület részéről a legtöbbet segített. Köszönjük Ort Noéminek és Kanizslai Lacinak, akik a lakókörnyezetükben élő ismerőseiknek segítettek. Köszönjük azoknak az üzleteknek és vendéglőknek is, akik, bár kiszállítással soha nem foglalkoztak, de ebben a helyzetben dolgozóik ingyenesen felvállalták. Így

az Erdőalja ABC-ben Györgyinek, aki a telefonhívásoknak megfelelően összeállította az élelmiszereket és házhoz szállította, valamint az Ínyenc kert Vendéglőnek és munkatársainak, Patriknak és Józsefnek, akik délben a menüt motoron szállították ki hegyi megrendelőiknek.

Köszönet azoknak is, akik számunkra ismeretlenül gondoskodtak szüleikről, szomszédjaikról.

az Egyesület Vezetősége

Hegyvidéki Séta – Kör

Szombatonként 9.30 és 11.30 h között.

A vírusos helyzet enyhülése lehetővé teszi, hogy – megfelelő távolságtartással – folytassuk tempós sétáinkat, friss levegőn, erdei sétányokon. A hosszú szünet után visszavárjuk a régi társainkat, de szeretnénk új résztvevőket is üdvözölni körünkben

a kb. 2 órás, jó hangulatú, frissítő erdő-járásunkra.

Az indulási hely változatlanul a 137-es busz Erdőalja úti végállomása (parkolási lehetőség van). Útvonal: az Erdőalja út végéig, onnan az erdőn át a Virágosnyeregig, majd a sárga jelzésen a harmas

határ-kőig és vissza. Hossza kb. 7 km. Visszaérkezés ugyanoda.

Nem kell hozzá nagyon edzettnek lenni, de nem andalgunk, hanem tempósan gyalogolunk. A jelenlegi csapat jellemzően az ötvenes és hatvanas évek elején járó korosztályt képviseli. Várunk sorainkba fiatalabbakat is (pl. egy kis túlsúly ledolgozásához, ülőmunka káros hatásainak ellensúlyozásához) illetve idősebbeket is, akik szeretnének fittke

és edzettek maradni. Érdemes mindannyiunknak kipróbálni, hátha ott a helyünk és kialakul az igényünk a rendszeres mozgásra. A sétához Nordic walking bot ajánlott, de nem feltétlenül. A jó cipő azonban feltétlenül szükséges és folyadékot mindenképpen hozzunk magunkkal. Jelszavunk változatlan: „Maradj fitt!”

*További információ:
Halmágyi Edit szervező
Tel.: 20 590 2975*

Életrecept

Ha a sorstól citromot kapsz, készíts belőle limonádét!

A „citrom” hetek óta velünk van, mondhatni, házhoz jött. Másképpen élünk, másféle szabályok határozzák meg napjainkat, mint életünkben bármikor. Ez az a helyzet, amit szívesen megúsztunk volna. Még csak azt sem tehetjük meg, hogy figyelmen kívül hagyjuk. Sorsunkba beleszól. Nincs mese, válaszolnunk kell(ett) a kihívásra!

Most jöhet a „cukor” a limonádéhoz, azaz keressük meg a jó dolgokat! Sok kis kapaszkodó kínálkozik, ami segít a pozitív tartományba kerülni. Ez itt, most egy Lehetőség az életünkben. Hogy pontosan mire, azt mindenki saját helyzete szerint döntheti el.

Lehetőség a gyerekes családoknak, hogy többet legyenek együtt, mert a gyerekek végre nem a búcsúzó szülő hátát látja reggelente. Persze, kisiskolás apróságoknál nagyon kreatívnak kell lenni az újabb játékok, elfoglaltságok megtalálásában. Ebben a nagy telefonos segítsége hasznos lehet. A reggeli és délutáni rohanás helyett például a házimunkát a kis kezek bevonásával végezhetjük. Így persze több időt vesz igénybe, az egymással töltött idő viszont kárpótol. Mesére, beszélgetésre is többször kerülhet sor.

Egy új, napi rutin kialakítása energia befektetését igényli. Ha együtt, a gyerekekkel megbeszélve alakítjuk, minden a helyére kerül, mindenkinek könnyebb. Ilyen napirendben a kisebb gyerek jobban megérti, ha szüleinek saját, zavartalan időre van szüksége – pl. távmunka miatt. Ebben az esetben jól jöhet a netes mese, vagy - végső, átmeneti megoldásként - a TV

gyerekműsora. Iskolásainknak már komolyabb dolguk van: naponta érkezik a házi feladat. Itt is elkél a segítség, nemigen jut idő az unatkozásra.

Lehetőséget kaptak a kamaszok is. Nem csak a több netes időre, hanem tapasztalatok gyűjtésére. Most naponta többször láthatják, vajon szüleik saját maguk azt teszik-e, amiről nekik beszélnek. Tudatosan nem figyelik, sokszor nincsenek is jelen, máshol jár az agyuk. Biztosan sok „prédikálást” hallottak már életükben arról, mi a helyes. Ne csüggedjünk, az üzenet célhoz ér! Ha mi úgy cselekszünk, ahogy láttatjuk ifjú trónörökösünkkel a világot, hitelesek leszünk. Jó példánk követendő lehet, mely segítheti számára az eligazodást. Ha érzékenyebb korukban átmenetileg mégis eltávolodnak tőlünk, az elszórt emlékmorzsaik később segítik a visszatalálást.

Lehetőség ez a gyerek nélkül élő felnőtteknek is, minden életkorban. Végre eljött a rendrakás ideje! Kívül és belül egyaránt. Egy rendszerezés a lakásban, vagy egy szekrényben, nagyon jó munkaterápia, léleképítő. Ha elkészültünk, akkor a jól végzett munka örömevel nekiláthatunk a mentális nagytakarításnak. Sorba vehetjük kérdéseinket: hogyan érint engem a jelen helyzet, mit tehetek magamért, esetleg másokért, milyen pozitív fogódzókat találok? Egy-egy felmerült szempontot leírni is hasznos, később tanulságos a felsorolás visszaolvasása. Az erő bennünk van, használjuk, mert mi értjük legjobban, mire van szükségünk.

Lehet, hogy mostanában több idő jut eddigi hobbinkra. Ha nem volt ilyen, érdemes

valami újat keresni. A személyiségünknek megfelelő elfoglaltság tökéletes kikapcsolódást biztosít minden körülmények között. Átolvashatjuk újra kedvenc könyveinket, vagy kereshetünk a neten olvasnivalót a számtalan felszabadított gyűjteményben. A hangos könyv jó társunk lehet például házimunka végzése során.

Beltéri tornához több útmutatást találunk a világhálón, a természetben is adottak a lehetőségek egy jó feltöltődéshez. Az időjárás kegyes hozzánk, miért ne indulnánk el? A kis utcák a környékünkön, vagy az erdős ligetek szinte hívogatnak! Egy kora reggeli ébresztő séta a friss levegőn, vagy estefelé, lazításként, minden más tevékenységünket jól kiegészíti.

Egyet sajnós nem tehetünk meg: a hegy közös nappaliját, a Népházat nem látogathattuk. Ez a lehetőség kimaradt az életünkben, de most újra megnyílt, és lassan visszaszokhatunk. Addig is beszélhetünk barátainkkal neten keresztül vagy telefonon. Mindenkinek jól esik, ha rácsörognek: hogy van, hogy boldogul.

Limonádénk tehát elkészült, és a helyzet is javulni látszik, jó hírek érkeznek. Fellelegezhetünk! Hátradőlni mégsem lehet. Miért nem? Mert csak időt kaptunk, egy lehetőséget, hogy rendezzük sorainkat, és felkészüljünk a következő „citrom”-ra. A körülményeken valószínűleg nem tudunk sokat javítani, de saját hozzáállásunkon igen. A receptet is ismerjük, csak alkalmazni kell. Mert a „citrom” már úton van, csak idő kérdése, mikor talál meg minket...

Végül ne feledjük: semmi nem olyan állandó, mint a változás! Ha egy nehezebb helyzetben megtaláljuk a legkisebb pozitív pontocskát, ezzel meg is tettük az első lépést a helyes irányba.

Mikóné Ormos Márta

Mesék a kertből

Van nekem egy régi bográcsom. Igen jó bogrács volt, de egy nagyokos sündisznócska vendégem tönkretette. Egy kerti főzőcskézés közben kivette a kezemből a fakanalat, mert őszerinte sokkal jobban tudott főzni mint én, de közben elkezdett mesélni magáról és szénné égett az egész társaság vacsorája. Nem is lehetett soha többé levakarni az égett foltokat az edényről, hát azóta ott rozsdásodik szegény bogrács a kertben.

Az idén tavasszal megbotlottam benne, ráadásul a benne felgyűlt esővíz rozsdával együtt beleborult a cipőmbe. Mérgettem, fogtam a bográcsot és elhajítottam. Szegény edény szégyenkezve lehuppant a madáre-

tetős farakásra, fenékkal felfelé, kissé megbillenve. Nem zavart ott senkit, a madarak már alig jártak oda enni. Már csak néhány rigó és két rozsdásbegy téblábolt. A maradék elhullajtott szotyin kapirgáltak, kotorásztak, zörögtek. Hanem egy nap szőrös és négy lábú kis társaik akadtak, egerek költöztek a farakásba. Ők is vígan kotorásztak, eszegettek, szimatoltak, még kergetőztek is. Az ablakból láttam őket és a fejemet csóváltam, mert a spájomat féltettem tőlük, aminek az ajtaja oda igen közel volt.

Szemlére indultam hát, útközben megnéztem minden tavaszi virágomat, ami a kertemben pompázott, így szép

lassan és halkán, meg-megállva értem a farakáshoz. Egérúr is akkor ért a farakás szélére és megilletődve beljebb húzódott. A bográcsom alól néztem rám. Valahogy így:

Hosszasan és alaposan szemléltük egymást, aztán uszgyi, mindketten futottunk ijedtünkben, egér úr az egérúton, én a spájzajtó mögé. Másnap hívtam

bundás barátomat, a szomszédék szénfekete Lajos macskáját. Ő jött is, de bülbül szavú mijákolásával nem tudta meggyőzni az egereket, azok nem jöttek elő. Az ablakból néztem, ahogy a macska duzzog, benn, a farakás belsejében pedig Mouzi és Mouziné fürdőznek a hasábok közt beszűrődő napsugarakban, egy szellőcske legyezte fölöttük a zöldellő faágakat.

Azóta mégis odébálltak egerentyűék, őszig biztosan az erdőben kergetőznek. Az erdőt jobban szeretik, és az most ad is nekik eledelt, majd ősszel viszszaakéreckednek, bekucorodnak a farakás belsejébe, a spájzomtól pár méterre.

Diósi Vali

A kirándulás

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy 4. b osztály. Az erdőalján volt az iskolájuk, így hát gyakran eljártak kirándulni. Egy napon jóval túlhaladtak a Meztőlábi rét határán.

– *Húha, – rikkantotta Julcsi – meg se kottyant nekünk ez az út, menjünk tovább!* Mentek hát, vígan megelégedtek.

– *Nézzétek, de aranyos mókus!* – kiáltott fel izgatottan Kristóf.

– *Dió van nála, a kis mancsáiban!* – tette hozzá Panni.

– *Bizonyára ott lakik a fa odújában, és most hazafelé igyekszik.* – így Peti.

– *De hiszen ez a bokor tele van állatokkal! Figyeljétek, cinkék, rigók, verebek, ha közel jöttök, halljátok a nagy életet, ami odabent van!* – kiáltotta Vencel.

Egyszer csak egy barlanghoz értek. A bejáratát szinte teljesen benőtte a borostyán. Egész közel mentek hozzá, be akartak kukkantani, de szinte útjukat állta a növény. Megtorpantak. Álltak egyik lábukról a másikra.

– *Hogyan tovább? Bemennünk vagy ne?* – kérdezte Samu.

Azt a döntést hozták, hogy óvatosan és halkán bemerészkednek, ki tudja, lakik-e bent valaki, esetleg mély szakadék van a sötétben?

– *Óvatosan legyünk! Jobb félni, mint megijedni!* – kiáltotta Bence.

Lopakodtak, osongattak, amikor valami iszonyatos félelem mart bele mindnek a szívébe. Egyedül Miron ment tovább, a többiek csak megmeredtek és mocanni sem bírtak. Miron visszajött,

arca hófehér volt és csak a kezével intett, hogy kövessék őt kifelé a barlangból. Lerogyott a földre, és remegő hangon ezt suttogta:

– *Borzalmas dolgot láttam. Egy szürkésfekete, undorító lényt, döglletes bűzt árasztott, hatalmas karmai voltak, aludt, álmában mosolygott, azaz dehogy, vicsorgott, nem voltak szempillái, annyira, de annyira gonosznak látszott. Hatalmas a termete, több méter magas lehet, te jó ég, ha az idejön, egy pillanat alatt lenyel mindnyájunkat.*

– *A hátán sötétbordó tarajok, négy orrlyukából füst szivárog – mormogta Dodi.*

– *Honnan tudod?* – lepődött meg Miron.

– *Olvastam róla, de nem gondoltam, hogy valóságos! Maga a gonoszság ez a lény, az ő munkája a félelem, a veszekedés, a gyűlölet, a hazugság, az árulás, a rosszindulat, a háborúk, az irigység, a rágalmazás.*

– *Akkor el kell pusztítani!* – hártározott Kristóf.

– *Hogyan?! Nyilván tettek már rá kísérletet! Ahogy elmondjátok, iszonyatos ereje lehet, mi meg gyerekek vagyunk, semmi fegyverünk, erőnk is még alig – mondta Dorina.* – *Menjünk haza!* – suttogta Jázmin.

Már indultak volna, ólomlássúsággal, amikor hirtelen, a semmiből eléjük ugrott a Sárkány.

– *Nocsak, nocsak, ezer éve először látogatóim vannak, és máris indulni akarnak?! – olyan szívbe markolóan gúnyos volt a hangja, hogy me-*

redten álltak, némán, még egy nyögés se telt a kis csapatból.

– *Nem adjuk olyan könnyen magunkat!* – lépett elő, az összes bátorságát összeszedve Zazi.

– *Harcolni fogunk!* – üvöltötte Dani.

A csupa izom kislegényeket a Sárkány egy leheletével méterekkel dobta hátra.

A gyerekek elkezdtek egymás felé húzódni és megfogták egymás kezét, nagyon erősen markolták, fogalmuk sem volt, hogy kinek a kezét, mert a szemüket nem vették le a Sárkányról.

– *Együtt hatalmas erőnk van – suttogta Kriszta néni.*

Összekapaszkodva, kétségbeesve, sárkányebédnek gondolva magukat álltak, amikor elkezdett egy buborék nőni körüjük.

– *Hát van ilyen!* – kacagott Özséb. Az áthatolhatatlan, szétéphetetlen buborék, amit senki sem tud előhívni, de eljön, amikor szükség van rá.

A Sárkány meglepődött. Szeretett volna ebédelni, és dühös lett, hogy meg kell küzdenie az ételért.

– *Játszotta már ezt velem ötezer éve egy kis csapat, és tudom, hogy mégiscsak én fogok győzni. Mindössze az kell, hogy egy kicsit, picikét összevesszettek bent, egymást hibáztatásotok egy gyűszűnyi sérelemért és a buborék szét fog pukkanni! Jó lesz majd látni a félelemtől elfacsarodott arcokat!*

A nevetése olyan sötét volt, hogy a legerősebb embernek is inába szállt volna tőle a bátorsága.

Tényleg ez jött, eltelt pár óra, alkonyodott és az egyik gyerek rálépett a másik lábára. Az feljajdult és meglökte a harmadikat.

Ennyi elég volt hozzá, hogy a védőrétegük olvadozni kezdjen.

– *Hát akkor mégiscsak lesz vacsorám!* – gurgulázott a Sárkány.

– *Minden rossz, ami történik velünk átfordítható jóvá! – kiabálta Nesi.* Mivel ő sosem emelte fel a hangját, abbahagyták a lökdösdést.

– *Fordítsuk hát jóvá a helyzetünket, fogjuk meg egymás kezét és apró lépésekkel induljunk haza! Merre van most a hazafele, ebben a sötétben nem tudjuk!* – sóhajtott a Nóri.

– *Én érzem, hogy merre, nagyon vágyódom már az édesanyám után!* – mosolygott Zsófi. No, erre kézen fogva araszolni kezdtek hazafelé.

A Sárkány türelmesen várt, közben iszonyatos vicsorgásokkal lopakodott körülöttük, majd csak összekapnak, merre van az előre, aztán rátaposnak a versengés gombájára, no, az majd segít, esetleg az önzés vesszője vág egy kis lyukat a buborékjukon, vagy a hiúság tüskéje, hmmm, csak segít?

De nem segített, egyszer ugyan a kételkedés bogója belekerült a buborékba, de ahogy jött, kitudszkolta onnan Nimród. Amikor már az erdőszélre keveredtek, Zita csöndesen megszólalt:

– *Innen már segít bennünket a reménység.*

Meg is láttak egy felhőcskét az éjben, pici volt, fényes volt és pont elegendő is volt arra, hogy hazataláljanak a segítségével.

Amikor már felnőttek lettek, és valaki össze akart velük venni, csak elmosolyintották magukat és nem hagyták, hogy legyőzze bennük bármi is a Jót.

*Gyermeknapra szeretettel:
Mikes Kriszta*

A játék

A mosolyt, a kedvességet, a kellemes élményt jelentheti ez a fogalom. Kora gyermekkorunk óta tanulhatunk általa, sokat segíthet a világ megismerésében. Amint játszódozó kicsinyeinket figyeljük, megmelegszik a szívünk tájéka. Ötleiteikre, kreativitásukra, a megatottságig lehet rácsodálkozni. Bármi, bárhol, bármivel tudnak tenni-venni. Ami csak a kezük ügyébe kerül: fakocka, néhány kavics, baba, kis autó, labda meg a síp...

Mostanában már az 'okostelefon' is szóba jöhet, melyet ügyesen 'legyezgetnek', az újmódi játékokat felfedezve, gyakorolva.

Felnőtt korunkra aztán a játék igen sokféle, sokszínű és változatos lesz. Lehet humoros, hasznos, jóhiszemű és így tovább. Ha valakit vigasztalunk, segítünk túljutni a bánatán. Persze lehetnek ellenkező előjelű

élményeink is. Példának okáért 'a kisdéd játékok'?! Az ég óvjon minket a manipulatív játékoktól is.

Ezekben a zivataros időkben – a játék révén – óriási terek nyíltak meg előttünk. Mondhatni egyfajta segítség érkezett. Meséltem!

Vidám kedvű, zseniális barátaink remek dolgokat vonultatnak fel az interneten és ez nem akármilyen. Jó látni, hogy az első nagy riadalom után az emberi elme éledezni kezd, segítve egymást, összefogva az elkerülhetetlen, ismeretlen ellen. A recept szerint csak egyszerűen játszani kell a szavakkal.

Vegyünk egy egyszerű igét, pl.: élni. Tegyük elé különféle igekötőket, csodás anyanyelvünk erre változatos lehetőségeket ad. És máris nevelhetünk a játék által. Közben elfelejthetünk minden bűt, bánatot, bezártságot. Idézhetünk szójátékokat, kilométerekre kerül a félelem, az aggodás, csak

a szavakat kell cserélgetni, és a mondat teljesen átalakul:

a boka tája – a toka bája.

a foltos bölény – a boltos fölény.

a fartó – a tar fő.

bérlőtárs – társbérlő.

Játékos kedvünket tetézhethetjük, ha a könyvespolcunkról leemelünk néhány kedvenc verseskötetet. Itt is találhatunk segítő, jó gondolatokat. Százötven év távlatából Vörösmarty Mihály a következőket 'üzenni':

„*Lesz még egyszer ünnep a világon
Majd ha elfárad a vész haragja.*”

Úgy néz ki, a történelmünk során mindig adódtak, adódhatnak váratlan és főleg hirtelen jött kellemetlen események. Ehhez adjon a Jó Isten erős lelket, türelmet, akaratot, találmányosságot. Kívánjunk egymásnak jó egészséget. Mostanság ez a legfőbb kincsünk, akár idős, akár fiatal a kedves honfitárs.

A reménykedő: W. Grass

Egy hegyvidéki tájépítész élményei

A bánya csak terjeszkedett, terjeszkedett

Apám 1948-ban vett egy öreg kertés házát a Perényi úton. A háztól néhány száz méterre működött az Újlaki Téglagyár agyagbányája. A téglagyárat már a 30-as évek végén be akarták zárni, de – Papp Ferenc műegyetemi mérnökgeológus professzor szerint – az akkori tulajdonos, a Nagybátony-Újlaki Egyesült Iparművek Rt. bevásárolta igazgató tanácsába ifjú Horthy Miklóst. S láss csodát, Óbuda akkori város-szerkezetén már „túlnőtt” téglagyár tovább működött. Az államosított ÉM Budai Tégl- és Cserépipari Vállalt I. sz. gyáregysége a Szovjetunióba jóvátételként csempet szállított. A megrakott vagonokat éjjel vitték el az Ágoston és a Hévízi úton lefektetett síneken, ahonnan a Filatorigát megállótól a HÉV nyomvonalán kapcsolódott a teherszállítás a vasúti hálózatba.

Egy szó, mint száz, a téglagyár az 50-es évek elejétől fokozott kapacitással termelt. Az agyagbánya a Kiscelli kastély felé nem tudott terjeszkedni. A Remete-hegy felé sem, pedig a Remete-hegyi utat lecsúsztatták és feljebb, új nyomvonalra kellett áthelyezni... A Remete-hegyi út város felőli házai szintén a terjeszkedés áldozataivá váltak. Már a hegyoldal is veszélyeztetve volt, amelynek oldalán a külvizek elvezetésére burkolt övárkot építettek, amelyet ártápasztó aknás tározóba kötötték be. A bánya egyetlen terjeszkedési lehetősége az északi irány maradt.

A Perényi köz (ma Perényi lejtő) déli oldalán mélyen lenyúló telkű családi házak álltak. A terjeszkedés első áldozatai a kertvégek voltak. A kényszer-kisajátítás a Perényi köz bánya felőli oldalán sem állt meg. A Perényi köz eredeti nyomvonala a jelenlegi Perényi lejtőnél két és fél telekkel kijebb volt (a fél telek szüleim L alakú kertjének felül 8 m, alul 12 m szélességű sávját jelentette).

Az egykori kitelepített családok neveit igyekezem felidézni. A következő családi nevekre emlékezem: Arányi, Schrankó, Raab, Galgóczi, Czidra, Mező,

Kovács, Papp, Okályi, Szegvári... és a Bogyó-villában élő hat család. (Mező Bertalan ötszörös magyar síugró bajnok volt, aki 1957-től Torontóban élt. Édesanyja a kupákkal teli vitrineket, az érmeikkel teleaggatott szobát büszkén mutogatta... Czidra László block-flóte művész, gyermekkori játszótársam volt.)

Még most is elszörnyedve gondolok a kilakoltatásokra. Jött a teherautó néhány rakodóval, akik a szekrényekből a kíváncsi gyerekek szeme láttára azt emeltek ki, amit értek. A kilakoltatott családok többségét a Külső-Bécsi úton épített három szintes szocreál lakóházba költöztették.

A kilakoltatás ténye önmagában is borzasztó. A hosszú évek alatt megszokott családi házból üzlethelyiségbe vagy emeletre költözés óriási életszínvonal-esést jelentett.

A bánya terjeszkedése Ludas Matyiba sem illő módon történt. A bányatelek növelését nem engedélyezték, de ez alábányászott és suvadás-, azaz életveszélyessé vált ingatlanokból a kilakoltatást már igen. A hegyi élet egy falusi közösségéhez volt hasonlítható. A jó szomszéd kényszerű elvesztése után a gyümölcsfák ellopása tüzelő-

nek, és az épület bontásának látványa egyaránt nyomasztó volt. S ezt több, mint tucatnyi esetben kellett látnunk, átél-nünk.

Aki maradhatott, az agyag-kitermelés „örömeit”, azaz a robbantásokat naponta többször élvezhette. A házak rázkódtak. A tálaló szekrényekben a poharak csilingeltek. A 60-as évek közepén apám pereskedett a robbantások miatt a téglagyárral. A „próba-robbantáskor” az előszobánkban ült Papp Ferenc professzor úr, mint bírósági szakértő, a bánya főmérnöke és a Bánya Műszaki Felügyelőség delegáltja. A robbantás befejezéséről csak a sípszó hallatán vettünk tudomást. Családi házunkban a robbantásnak még a hangját sem lehetett hallani. A bányaszélre kiérve ügyvédünk a robbantó mestertől megkérdezte, hogy hány dekával robbantanak.

- A robbantási naplónak megfelelően, az engedélyezett 60 dekával.

- Nem létezik! Szinte egyszerre kiáltottuk. Meg sem éreztük a mostanit...

- Mondja mennyivel szoktak robbantani rendszeresen?

A robbantó mester a főmérnökre nézett, majd a bá-

nyaműszakis képviselőre. Mindketten bíztatták az igazságmondására:

- 5-10 kg alatt nem adjuk! Hangzott az elképesztő válasz...

- Ezt az egyetlen mondatot kérem a jegyzőkönyvbe venni – mondta apám.

A pert megnyertük az állammal szemben! Ritkán fordult elő a Kádár időszakban ilyesmi. A tatarozás csak átmeneti megoldást jelentett. A robbantás a korábbi 5-10 kg-val még évekig folytatódott... A kitermelés módszere azonban teljesen megváltozott. Míg az 50-es években a négy teraszon 30-50 ember dolgozott, akik kézzel fejtették az agyagot (természetesen robbantással megkönnyítve a fejtést), amelyet három gurítón leengedve juttatták a gyárba vezető csille-pályára. Addig az Újlaki (I. sz. gyáregység) 1973 őszi bezárás előtt mindössze egy kanalas rakodó és három dömpere mindössze négy dolgozója végezte a kitermelést. A dömperek a korszerű őrlőbe borították az agyagot, ahonnan a szalag folyamatosan szállította a gyárba. Komoly feladatot jelentett 1973 novemberében a 250 munkás elhelyezése, mert az új, gázkemencés borosjenői ún. Szarvas téglagyárban csak 60 munkásra volt szükség... Amit a 30-as években nem lehetett elérni, azt Bondor József építésügyi és városfejlesztési miniszter egyetlen hónap

A Újlaki téglagyár hatalmas kemencéje és prësháza (a mai Stop Shop helyén) látható, melyet az 1950-es évek elején építettek. A jó állapotú épületet elbontották, mert alacsony emeleti belmagassága miatt nem tudtak rá megfelelő funkciót találni. Háttérben a Tábor-hegy és a Hármashatár-hegy látható.

alatt végrehajtatta. A folytatás sem volt kedvezőbb. Az Újlaki agyagbánya gödrét 13 éven át öt fővárosi kerület kommunális hulladékával töltötték fel. A rendezett deponáláshoz takarékosan a metró építéséből kikerült földet használták. A töltés során a különböző rovar- és patkány- inváziókat éppen úgy végigszenvedtük, mint telen a varjak ezreit. Csak úgy feketedtek a gyümölcsfák a varjak tömeges megjelenésekor. Érdekes volt látni, hogy a lerakott hulladék hasznosítására hány család „szakosodott”, akik gunyeszaikat, kalyibáikat a Téglá utca végében építették fel. Voltak, akik a téglát, kváderkövet, mások a fémét gyűjtötték. Külön foglalkoztak a fűtésre használható deszka, gerenda, ajtó- és ablak-tokok stb. szétválasztásával.

A bánya méretére egyetlen viszonyítási alap. A Kiscelli kastély „alatti” bányató több méterrel volt mélyebben a Bécsi út szintjénél.

A gyűlölt téglagyári szomszédság az 50-es és a 60-as években mindössze vasárnap délutánonként jelentett nekünk, gyerekeknek némi vigasztalást. Rendszeres csillézással vettünk elégtételt a szerencsétlen örön, aki, amikor a felső teraszra ért volna, hazaszaladtunk előle. Tehetetlen szitkozódását pedig elengedtük a fülünk mellett...

Csemez Attila

Foci a Táborhegyen? – volt egyszer egy futballklub

A modern ember életének szerves része a szórakozás. A 19. század vége és a 20. század közepe által határolt időszakban az egyszerű emberek szórakozása alig változott a településen. Az óbudai társadalom viszont jelentős változáson ment keresztül. Az eddig főleg mezőgazdaságból élő település ipari külváros lett, amely azt jelentette, hogy az ipari munkásság lett a vezető társadalmi réteg. Ez természetesen nagyban befolyásolta az itt élők szórakozási kultúráját is.

Az ipari munkások és családjuk számára kezdetben kevés lehetőség nyílt a szórakozásra. Ezt legjobban a gyermekek oldották meg. Fociztak a grondon, snúroztak, fogócskáztak, szánkóztak, esetleg gombfociztak. A felnőttek számára más események teremtettek szórakozási lehetőséget. Ez a szabadidő eltöltésének különböző színtereit jelentette: a sportot, az egyleteket, a mozit és színjátszást, a kirándulást, a vendéglátást. A legnagyobb kikapcsolódást mégis a sport jelentette Óbudán.

Az óbudai sportélet, amely egészen az ókorig nyúlik vissza, igazából a 19. század végétől datálódik. Két részre oszthatjuk az óbudai sportéletet. Az egyik a szervezett élsport (klubok, egyletek), a másik a szabadidősport. Mindkét ága az óbudai sportnak közös értékeket hordozott, hordoz magában: összetartás, közösségformálás, egészséges életmód. A szervezett óbudai sportélet 1872-ben kezdődött, ekkor alakult meg ugyanis az Óbudai Torna Egylet (OTE). A tornán kívül vívó és korcsolya szakosztályok tartoztak hozzá. A Nagyszombat utcánál volt a központjuk. Később futballszakosztály is működött az egyesületben. 1887 januárjában ala-

kult meg a mai napig működő III. ker. Torna és Vívó Egylet (TVE). Több szakosztály kezdett el az egyesületen belül működni: vívás, atlétika, torna, úszás, labdarúgás, majd vízilabda. E két utóbbi sportág lett a legeredményesebb szakosztálya az egyesületnek. 1921-ben jött létre az Óbudai Sport Club. Az egyesület legfőbb célja a hiányzó sportágak pótlása volt, így az evezés és a turisztika jelentette a rövid ideig működő sportklub főprofilját.

A hegy lábánál – mint téglagyári csapat – 1920-ban alakult meg az Újlaki Football Club (UFC), szürke/fekete salakos pályájára talán sokan emlékeznek. Az UFC legendás pályája – amely nagyjából a mai Praktiker Áruház helyén állt – sok óbudai gyereknek jelentette az első lépést a focikarrier útján. A „sportörületből” miért pont az akkor ugyan még ritkán lakott Táborhegy közössége maradt volna ki?

A Táborhegyi Sport Club (SC) – több iratban FC – megszületéséről alig tudunk valamit. A kor szokásának megfelelően, pár sportrajongó alapította valamely vendéglőben és csekélyke összegből tartotta fent. A klub színe zöld-sárga volt. Az 1920-as évek elején már működött az egyesület és az évek folyamán több bajnokságban indult, szerepelt. Nem volt saját pályája, ezért mindig alberletben játszott. A csapat feltűnt az bajnokságban ILSZ (Ifjúsági Labdarúgók Szövetsége), illetve a MOVE bajnokságában. Az 1920-as évekből több nevet ismerünk, akik a csapat ügyeit intézték. 1925-ben Gécs János szabómester volt a klub elnöke és Tóth József az intézője. 1927-ben új tisztkart választottak a Táborhegyi SC élére, amelynek a következő volt: idősebb Boross Béla elnöke, Balássy László

ügyvezető elnök, Rupp István alelnök, Juszt Adolf intéző, Kiss László titkár, Grossmann Béla és Sörös József számvizsgálók, Herkovits Jenő jegyző és Füzy Sándor klubkapitány. A kevéske híradásból kiderült, hogy nem volt egy túl erős csapat, és rendre a csoportbajnokságok végén állt az együttes. A II. világháború után már nyoma sincs az egyesületnek, de valószínűbb, hogy még a világháború előtt feloszlottak.

Horváth Péter

UFC focipálya az Újlaki Téglagyár területén. A felvétel a Kiscelli Kastély felől készült. A pálya völgy felőli oldalán, a Bécsi út mentén, lakóházak és irodaépületek álltak, a pálya hegy felőli oldalán pedig az öltöző és egy klubház. Képen a pálya mögött a kemence és présház épülete látható, mögötte a Viktória-Bohn téglagyár a kéményeivel.

Basa Istvánnal már készült riport, két évvel ezelőtt, amikor az Erdőalja úti iskolában tanítani kezdett. Ahogy akkor elmondta: „... Ötödikben és hatodikban természetismeretet, hetedikben és nyolcadikban fizikát, kémiát, földrajzot, éneket. Történelmet csak hetedikben, etikát pedig csak az osztályomban tanítok...” Most azért kérdeztem újra, mert az online tanítás, pláne több tantárgyas tanárok esetében igen komoly, új feladatot jelenhetett a koronavírus megjelenésével.

István, Ön hogyan csinálta/csinálja, milyen problémákkal szembesült ez alatt az időszak alatt?

Basa István – online

Így a digitális oktatásban 4 évfolyamon történelmet, 2 évfolyamon természetismeretet, kémiát, fizikát és földrajzot kell valahogy átadnom. Ez annyit jelent, hogy 12 tananyagot kell összeállítanom.

A digitális tanrendben az iskoláknak több választási lehetősége volt, mi igyekeztünk egységes rendszert kialakítani felső tagozaton online térre, letöltési kötelezettségek nélkül és a lehető legbiztonságosabb, GDPR-nak megfelelő rendszert kialakítani.

Több, évek óta távoktatásban dolgozó, kollégámtól tudom, hogy videókonferenciában egyszerre két-három tanuló oktatása hatékony, e fölött maximum interakció nélküli előadásként működik. Sokan nehezményezték, hogy nincs konkrét online óra, ennek biztonsági okai és eszközfeltétel hiány volt. Biztonsági okok: sok kémprogram tud ilyenkor átjutni a biztonsági réseken keresztül, illetve egymásról beleegyezés nélküli felvételek is készülhetnek. Az utóbbira vannak már tapasztalatok úgy diák, mint tanár kigúnyolására, az online óra felvételeiből más intézményekben. Az intézményi laptopok kamerái és mikrofonjai nem felelnek meg egy minőségi oktatás feltételeinek és ilyen eszközök beszerzése nem volt elvárható a kollégáktól. További probléma a sáv szélesség és az otthoni eszközök száma, ha egy családban több tanuló gyermek van, az egyszerre bejelentkezés problémákat okoz. Rendszeresen vannak belépési problémák, eszköz tönkremenetel és jelszóelfelejtés, illetve sokszor, még nálam is, akadozó vagy nem működő internetszolgáltatás.

A digitális tanrend kezdetén a KRÉTA rendszer még nagyon kevésbé volt alkal-

mas erre a munkára, ma se igazán, mert elsődlegesen egy ügyrendi-, iktató rendszer. Saját tapasztalataim miatt döntöttünk a Google Classroom iskolai verziója mellett, melyben biztonságosan és egyszerűen lehet feladatokat kiadni és bekérni, illetve kommunikálni. Magyarozatként az online térben található tananyag-videókat osztjuk meg, illetve tankönyvi részeket jelölünk ki. Én a www.okostankonyv.hu tananyagait is használom, vannak akik a mozabook vonatkozó részeit. A gyakorlásra, számonkérésre legtöbbször a magyar fejlesztésű www.edubase.net felületet használjuk, néhányan a redmentát.

Az oktatás első része a kiadott tananyag, ahogy korábban jeleztem, három lehetőséget adok, tankönyvi szakasz, digitális tankönyvi oldal és oktatóvideó. Minden gyermek szabadon eldöntheti, hogy melyiket használja, melyik neki a legszimpatikusabb, a három felület fedi egymást. Ez a munka leegyszerűbb része a számomra, itt nehézség csak a tartalmilag megfelelő videó kiválasztása. Az igazi munka a tananyaghoz kapcsolódó gyakorlófeladatok megalkotása az edubasban. Kezdetben csak gyakorlóteszteket gyártottam, de tudom, hogy az unalmas, így áttértem scrom-ban készült látványosabb gyakorlófeladatok gyártására. Hetente átlagosan 25-30 órát töltök feladat és feladatbank gyártással, hogy kellő változatosság és választási lehetőség legyen. Soknak tűnhet, de ezt a jövőben is használni tudom majd, ez megmarad! A gyakorló feladatokból kialakított tesztekben van a számonkérés nálam az edubasban, ahogy megnéztem az utóbbi két hónapban 41 számonkérésem volt. A

számonkérésnél mindig online vagyok, ha a gyerekeknek valami gondjuk van, azonnal tudjak reagálni, átlagosan 3 órán keresztül hagyok nyitva egy vizsgát. A vizsgát átlagosan 80-90 feladattól sorsolja ki a vizsgamotor, témazáró általában 30 kérdés 45 percre. Minden tesztet felülbírálok, mert hibázhatok a teszt összeállításban, vagy ha valaki irreálisan nehéz dolgot állított össze a vizsgamotor, illetve hibajelzésért plusz pontot adok. Többletidővel és felülbírálattal támogatom a tanulási nehézséggel küzdő diákokat. A gyerekek jelentős része szorgalmasan gyakorol, de vannak, akik csak a számonkérések alkalmával nyitják meg a felületeket, sajnos ez eredményeiken is meglátszik, azonban kellemes meglepetések is érnek minket.

A classroomot az iskolának én raktam össze, felvettem a gyerekeket, kollégákat és kialakítottam az osztályok és tantárgyak szerinti tantermeket. Kollégáknak, szülőknél és gyerekeknek egyaránt segítettem és segítek a rendszerek működtetésében és alkalmazásában, telefonon és emailben egyaránt, egész nap és gyakran hétfőig is.

Nagyságrendekkel több idő és kevesebb pozitív visszajelzés ez a rendszer. A gyerekekkel való személyes találkozás nagyon hiányzik, de hamarosan ballagunk és találkozunk, még ha nem is a hagyományos formában. Sok digitális tananyagot fogok a jövőben is használni. Elsősorban az otthoni felkészülésre, illetve a betegség vagy egyéb okok miatt távollévő gyerekeknek is könnyebb lesz a pótlás segítése, ezen tapasztalatokkal.

lejegyezte: Bérci Mária

A digitális oktatás

Én a digitális rendszerben nemcsak tanuló, hanem az edzéseimet is online végzem. Sokan ezt a helyzetet rosszként élik meg, de az én részemről sokat segít ez a kiszolgáltatott állapot. Számomra ez csak segít, ugyanis ezzel több időm lett a sporttal foglalkozni, és sokkal többet tudok olvasni, mintha be kéne járni az iskolába.

Persze nem jó állandóan itthon lenni, de ha feltaláljuk magunkat, akár új dolgokat is megtanulhatunk vagy megtaníthatunk testvérünknek, családtagjainknak. Engem például a karantén arra ösztönzött, hogy újra táncolni kezdjek, ezért mostanában megtanultam a tavalyi versenytáncunk egyik részletét. A mozgás mellett több időt vagyok kint a kertben a kutyáimmal vagy a családommal. A tavaszi szünet estéin angol nyelven és magyar felirattal izgalmas sorozatokat néztünk a testvéremmel. Ezáltal új angol szavakat, kifejezéseket ismerhettem meg.

A barátaimmal, barátnőimmal videóhívásban vagy Viberen keresztül beszélgetek, ugyanis a legfontosabb, hogy maradjunk otthon, és óvjuk idősebb családtagjainkat.

Diós Adrienn 5. o.

Iskolai hírek

Immár a harmadik lapszám jelenik meg a digitális munkarend idején, és már tudjuk, hogy ez eltart a tanév végéig. Ilyenkor már a ballagásra, az osztály- és jutalomkirándulásokra szoktunk készülni, valamint a napközis és nyári táborokra. Most azonban csak a mindennap megjelenő, újabb és újabb rendeletek megtartására van lehetőség, így a tervekkel és beszámolókkal majd a következő lapszámomban jelentkezünk.

Örömmel adunk hírt azonban arról, hogy szeptember elsején két elsős osztályunkban 39 kedves kis nebulót köszönt-

hetünk majd. Andrea néni és Kriszta néni fogja őket a tanévnyitó ünnepségen bevezetni az iskola közösségébe.

Büszkeséggel tölt el minket az, hogy – míg a hagyományos versenyek pillanatnyilag nem működnek a világban – az ősszel megkezdett angol levelezős versenyek minden fordulóján részt vettek tanulóink. Kitartásuk a digitális rendben sem csökkent, rendületlenül állták a sarat, és a kijárási korlátozások idején is fontosnak tartották, és így elintézték, hogy még idejében postára kerüljenek a megoldások. Az 5-8. évfolyamokon körülbelül egy

tucat csapatunk vett részt. A már kézhez kapott oklevelek alapján most hatot tudok bemutatni. A csapatversenyeken három társaság a saját mezőnyének első egyharmadában végzett.

Kiemelkedő a 6. évfolyamon 97,4 %-os teljesítménnyel BRE-AD csapatunk (Liptay Panni, Dringó Eszter, Koska Dorka és Rónai Natasa), akik 15.-kek lettek a kb. 220 induló között. A 7. évfolyamon Batyky Bontond, Dezső Marcell, Kollár Benedek Péter és Halápi Gergő 36.-ként futott be 92 %-os eredménnyel, a szintén mind-egy 220 egységet számláló

gárdában. A csapatok 1-4 főig terjedő legénységgel nevezhettek. A 8. évfolyamon Vágó Bence Bálint 94,5 %-ot ért el és 21. lett a 100 nevező között, ugyanebben a mezőnyben a DARK SIDE fedőnevű négyes fogatunk (Berta Zombor, Balla Máté, Kádár Gergely és Szarka Bendegúz) 5. lett az országos vetélkedőn (98,6 %). Sikereikhez szívből gratulálunk.

Korábban már megjelenítettünk néhány tanulói véleményyt a digitális munkarenddel kapcsolatban. Akkor másik két felsős évfolyam írásaiból válogattunk, most az 5. és 7. évfolyamok írásaiból közlünk. Fogadják érdeklődéssel!

K.E.

Tapasztalataim a digitális oktatással kapcsolatban

A digitális oktatáson 4 hete veszek részt, ez alatt a 4 hét alatt egészen megtanultam kezelni az eszközöket, szerencsére van egy laptop, amit csak én használok.

Azt szeretem, hogy nem kell minden reggel korán felkelni, több szabadidőm marad a tengerimalacomra, az itthoni ebéd is sokkal finomabbak, mint az iskolában. Sokkal könnyebb laptopon írni, mint kézzel. A ta-

nulást segítő oldalak is tetszenek nekem (pl. learningapps, redmenta, okosdoboz). Az angolban azt szeretem, hogy az egész heti feladatot napi beosztásban hétfőn elküldi nekünk Eszter néni.

Viszont azt nem szeretem, hogy unatkozom, és hiányoznak a barátaim.

Hiányoznak az olyan angolórák, ahol csapatban dolgozunk. *Auber Adél 5. o.*

A távoktatásban eddig szerzett tapasztalataim, érzéseim

A távoktatás március 16-án indult a koronavírus járvány miatt. Basa István tanár úr segítségével azon a héten, szerdán már el is kezdhettük a tanulást.

Kezdetben egy kicsit nehéznek tűnt, különböző felületekre kellett regisztrálni. Gmail címet is kellett készíteni. Sajnos a gmail cím regisztrálásakor a saját születési adataimat adtam meg. A rendszer így érzékeli, hogy 16 év alatti vagyok, és nem engedi megnyitni a csatolt youtube videókat. Ahhoz, hogy meg tudjam nézni a videókat, ki kell lépni a google-ból és a youtube felületére bemásolva a címet, már megnézhető a videó.

Közben megtanultam, hogy melyik tanárnak hová és hogyan kell elküldeni, feltölteni a házi feladatokat, anyagokat. Ez most már könnyen megy. Előfordultak technikai hibák is, de ahogy jeleztük a

problémát, a tanárok mindig segítettek, hogy mindenkinek sikerüljön elvégezni, megírni mindent. A google classroom mellett folyamatosan nézem a Kréta oldalon is a feladatokat. Sajnos ott nem lehet bejelölni, hogy a házi feladat kész, csak nem gombok vannak. (Azóta már be lehet jelölni ott is. A szerk.)

Angolóra mindennap van, ezért nagyon jó dolognak tartom, hogy Eszter néni egy hétre előre felteszi a feladatokat, és így be tudjuk osztani a saját tempónk szerint. A szóbeli tanulnivalókat ugyanúgy tanulom, mintha az iskolában lennénk (pl. angol szavak, történelem).

Mostanra megszoktam a távoktatást, de jobb lenne az iskolában, ahol találkozhatunk a tanárokkal és a barátainkkal.

Horvát Barna 5. o.

Karantén idején

TAPASZTALATAIM. Kevesebbet értek meg, mert nem a tanár magyarázza el, hanem nekem kell megértenem a tananyagot.

Több időt tudok a családdal a kertben tölteni. Sokkal ügyesebb lettem a játékokban (pl.: bedwars, kitpvp).

Kényelmesebb az itthoni székelem, mint az iskolai. Azt tapasztaltam, hogy a szalonnasütezt sokkal profibban csinálom apukámmal.

ÉRZÉSEIM. Gondoltam, egyszerűbb lesz itthon tanulni, mert itt van minden eszköz, és a tanár is magyarázza az anyagot, de nem ez lett. Szinte minden nap kimegyek a bringapályára – ezúttal semmi ismerőssel –, és gyakorlok, hogy amikor végre együtt tudunk kimenni oda, akkorra profibb legyek, és a nagyugratókat is be tudjam ugratni.

Sz. M. 7. o.

Tapasztalataim és élményeim a digitális munkarendben

Március 16-án kezdődött az átállás. Azóta mindenki otthonról tanul, dolgozatot ír, küldi a házi feladatokat.

Eleinte nehezen indult az átállás, de mostanra megszoktá vált. Az otthoni tanuláshoz vannak jó oldalai, például otthon a saját környezetben komfortosabb a tanulás, viszont vannak nehezebb részei is. A tananyagokban előfordul az, hogy nem tudjuk a választ az adott kérdésre, de szerencsére a tanáraink megpróbálnak minél hamarabb válaszolni.

A dolgozatokra való felkészülés némi nehézséget jelenthet, ám elszántsággal és odafigyeléssel könnyedén lehet venni az akadályokat. Néhány tantárgyból, mint pl. a matematikából, fizikából és nyelvtanból egyszerűbb lenne az

iskolai tanítás, mivel nem csak elméleti anyag van, hanem gyakorlati is, amit, ha a tanároktól látunk, jobban megérthetjük. A tanároknak ugyanakkor sok dolgom van, mert több osztálynak is le kell adni az anyagot, ám ezekhez gyakran csatolnak érdekes videókat, weboldalakat. A nyelvtanulásnál (nálunk az angolnál) eleinte voltak kételyeim, de ezek megszűntek, mert úgy gondolom, hogy számomra majdnem ugyanolyan jól megy az angol, mert minden napra van gyakorló feladat, amely megkönnyíti a tanulást.

Összességében elmondható, hogy pár tantárgynál kicsit nehezebb az online tanulás, de azért könnyen vehetőek az akadályok.

Barna Márk 7. o.

2004. Az első Óhegy Napok főszereplői

Faragott fába öntött, pecsétviaszos reklámtábla (Benyó Tibor munkája)

2004. Középkori csapatunk az Eurocenternél, a maguk készítette, korhű öltözetben. Felül a Szt. György Lovagrend tagjai

2009. A Palotás táncosai

2010. Ókori gladiátorok küzdelme

2017. Piroch Gábor csapatának tagjai

2015. A „Toldi szerelme” szereplői, a Felolvasó Színházban

2019. Kecskés András zenekara, a visszatérő vendégeink

AZ EGYESÜLET HÍREI

„Egynek minden nehéz,
sokaknak
semmi sem lehetetlen”

Idén a vírusjárvány miatt elmaradt az Óhegy Egyesület „Óhegy Napok” rendezvénye, amely az Árpád-házi királyok és szentek korát mutatta volna be. Az éppen 750 évvel ezelőtt elhunyt IV. Béla királyt, aki felépítette az óbudai királyi várat, és a tatárjárás után „második honalapítóként” újjáépítette az országot. Ugyancsak 750 éve elhunyt leányát, Szent Margitot, aki az Óbudához tartozó Nyulak-szigetén a dominikánus kolostorban élt.

Arról kérdeztük Benyóné Dr. Mojzsis Dórát, az Óhegy Napok fő szervezőjét, hogy miként emlékezik vissza a rendezvényt sorozat kialakulására, történetére.

Óhegy Napok a Hegyvidéken

Az Óhegy Napok története 17 évvel ezelőtt kezdődött. Ekkor kerültem az Egyesület elnökségébe és elkezdtem törni a fejemet, hogy milyen programokkal lehetne színesíteni a „hegylakók” szabadidejét, mivel lehetne bevonni őket a hegy „nappali szobájába” - ahogyan azt elnökünk, Felcsuti László definiálta. Körvonalazódott bennem egy olyan rendezvény gondolata, amelyben mindenki megtalálja az őt érdeklő részleteket. Régész, muzeológusként persze nem tudtam megtagadni önmagamát és Óbuda történelmi hátterére gondoltam, azon belül is elsősorban a méltatlanul elfeledett középkori királyi, majd királynéi központra. Az volt a célom, hogy a különböző korszakokat többféle szempontból, szórakoztatva ismertessük meg a közönséggel.

Első alkalommal, 2003-ban, még egy kicsit „csetlős-botlós” volt a háromnapos rendezvény. Nekem sem voltak határozott elképzeléseim, hogy mi is legyen a program: előadás, kirándulás, zene, tánc, főzőverseny? Tu-

lajdonképpen a második alkalommal, 2004-ben volt az igazi „indulás”, amikor lelkes csapat alakult az Egyesület tagjaiból egy középkori Óhegy Napok megvalósítására.

Szinte beköltöztünk a Népházba. Hölgyek és urak egyaránt kivették a részüket a munkából. Közösén varrtuk a jelmezeket, tanultuk a középkori táncokat. Első nap Ós-Buda váráról hangzott el előadás. Második napon illusztris vendégeinkkel, a Visegrádi Szent György Lovagrend tagjaival együtt, jelmezekben vonultunk fel az Eurocentertől az Erdőalja úti iskoláig, ahol egy fantasztikus lovagi torna részesei lehettünk. Este pedig a Népházban zene, tánc, középkori lakoma, lovagi ötpróba élményei vártak. Harmadik nap az „Óhegy legjobb Szakácsa” verseny volt, korabeli ízekkel. Ez a rendezvény volt tulajdonképpen az „etalon”, a későbbi Óhegy Napokat is hasonló forgatókönyv alapján rendeztük meg.

Remélem, hogy az elmúlt 17 Óhegy Napon sikerült megismertetni a „hegylakókkal” és barátaikkal Óbuda fontos történelmi korszakait. Minden év június közepén beülünk egy időgépbe, és landolunk az ókor, a honfoglalás kor, a középkor, a barokk és a reformkor vagy éppen Krúdy korának napjaiban. Az előadások, a kiállítások, a zene, a tánc és a gasztronómia segítségével testközelből ismerhetik meg a kedves „időutazók” elődeink életét, szokásait, kultúráját.

Az Óhegy Napok alkalmából szerepelt már nálunk Piroch Gá-

bor és kaszkadőr csapata (lovass csatajelenettel, asztal tetején vívással, lányrablással!), Kecs-kés András és Régizene Együttese, a Musica Historica, a Mare Temporis, a Matthias Rex és a „Hunyadiak Örökében” együttesek, a Wysocky Lengyel Légiónagyományőrzői, neves történészek, régészek és sokan mások. Ne felejtsük el azokról az Egyesületi tagokról sem, akik a kezdetektől lelkesen részt vettek - szereplőként, közreműködőként - a programokon, de sajnos már nem lehetnek közöttünk: Valikáról, csodálatos táncművésztől, Révész Gyuriról és Szász Kálmánról, akik felolvasószínházunkban szerepeltek, Földes Zsuzsáról, aki a lakomákhoz fantasztikus salátákat készített. Ők már „Fentről” drukkolnak nekünk a további sikeres rendezvényekért.

Szeretném folytatni az Óhegy Napok megszervezését, hiszen még nagyon sok téma nem került terítékre! És remélem, hogy mindig lesznek olyan segítőtársaim, akik szabadidejüket és energiájukat nem kímélve, velem együtt lelkesen vesznek részt a szervezőmunkában, hiszen ahogyan azt Egyesületünk jelszava is mondja: „Egynek minden nehéz, sokaknak semmi sem lehetetlen!”

Benyó Dóri

Megnyitottuk a Házat

Megnyitottuk a házat, a hegy „nappali szobáját”. Megnyílt a lehetőség az állandó programok számára is, de azok tényleges indításának időpontjáról a program szervezőjénél kell érdeklődni.

Az Egyesület júniusi rendezvényei közül az Óhegy napok, valamint az erdélyi autóbussos kirándulás elmarad, de néhány rendezvényt megtartunk, köztük egy „kibeszélős teadélutánt”, és a Szent Iván éji ünnepséget. (Lásd a mellékelt programismertetőket).

Gondnokaink a karantén idején nem tétlenkedtek. Alaposan kitakarították a házat, megpuhították az ablakokat, kicseréltették egy-két törött ablaküveget. A kertben megjavították a kocsibejáró kaput. A bontott és fölösleges burkolólapokat, rossz bútorokat ó köbméteres konténerbe gyűjtötték, elszállították. A kiszáradt, vagy útban lévő faágakat levágták, azt is elszállították. Majd a ház bejárati ajtaja mellé kihelyezték az Egyesület zászlaját, hogy érkezéskor senki el ne tévessze a helyes irányt.

az Egyesület Vezetősége

SOLTÉSZ JANI ÉS TÜNDE a karantén alatt igazán nem tétlenkedtek. Karantén ellenére is megtartották esküvőjüket. Az „IGEN”-t hangosan kellett kimondaniuk, hogy a maszok mögül a jegyző is hallja. A képen Jani, Vivien, Tünde kisleánya és Tünde, a kedves gondnokunk látható.

ÓHEGY-HÍREK

Kiadja: Óbuda-Hegyvidékiek Egyesülete,
1037 Bp., Toronya u. 33. Tel.: 30-230 6994

E-mail:

egyesulet@ohegy.hu, www.ohegy.hu

Felelős kiadó: Felcsuti László elnök.

Szerkesztő: Mikés Kriszta, Dienes Andrea.

Hírdetésfelvétel

Óhegy Egyesület. Telefon: 70-325 3416

Előkészítés: Petit Typo Bt.

Nyomás: Coradix Kft.

Megjelenik: 3000 példányban

HEGYVIDÉKIEK INGATLANIRODÁJA

Építési telkek, családi házak, új építésű
és használt lakások értékesítése és bérbeadása

ÓBUDALUX INGATLANIRODA

Forster Judit
irodavezető-építész

150 aktuális ingatlant kereső ügyfél, 300 eladó vagy kiadó ingatlan ajánlat

TESTVÉRHEGY
TÁBORHEGY
REMETEHEGY
MÁTYÁSHEGY
ARANYHEGY
ÜRÖMHEGY

1037 Budapest,
Erdőalja út 46.

E-mail: obudalux@oi.hu

HÍVJON BIZALOMMAL!

06 30 696 6969

www.obudalux.hu | www.obudaihegyvidek.hu

ÍNYENC KERT

ÉTTEREM ÉS KÁVÉHÁZ

**Covid előírások betartásával újra
nyitottuk kertünket, éttermünket.**

Júniusi programok 18:00 órától:

Június 12.: Antal Gábor Tió jazz piknik,

Június 13.: Gájer Bálint zenés vacsoraest,

Június 18.: Éliás jr. zenés vacsoraest.

Ínyenckert étterem - 1037 Bp., Vörösvári út 131.
Tel.: 487 3090, +30 476 1316, [f inyenckert](https://www.facebook.com/inyenckert)

CSÖPÖG, FOLYIK, ELDUGULT? KARESZ MEGOLDJA!

Hegyvidéki szerelő vállal

- WC, csap, szifon javítást, cserét
 - vizesblokk teljes felújítását,
 - duguláselhárítást
- kedvezményes árakkal

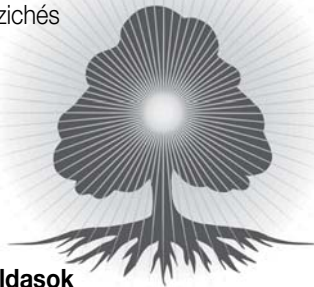

06-20-981-6703

ONLINE KINEZIOLÓGIAI STRESSZOLDÁS

**TESTI-LELKI-SZELLEMI PROBLÉMÁK FELOLDÁSA
HARMONIZÁLÁS, BELSŐ ERŐ NÖVELÉS.**

A blokkolás utáni belső egyensúly kialakításával
öngyógyító erőink beindulnak, pszichés
immunrendszerünk megerősödik,
így képessé válunk nehézségeink
hatékonyabb kezelésére.

Szeretettel várlak:

PAPP ÉVA kineziológus:

+36 20 322 4944;

www.kinezmag.wixsite.com/oldasok

Idősek gondozását, betegek ápolását

vállalom a Hegyvidéken,
egészségügyi végzettséggel,
igazolt tapasztalattal
és szeretettel.

Hendlein Terka

Hívjon bizalommal:

+36 20-266 9330

MAGÁNSZEMÉLY

165 fő, összesen

6.567.712 Ft

CÉG

5 db, összesen

8.510.000 Ft

**NONPROFIT SZERVEZET
EGYHÁZ**

1 db, összesen

100.000 Ft

**TERMÉSZETBENI
JUTTATÁS**

cégektől, magánszemélyektől

1.680.000 Ft

obuda.hu/adomany

**EDDIG BEFIZETETT
ADOMÁNYOK**

OTTHONUNK
OBUDA
BÉKÁSMECYER